

ржце и не се уплаши. Съ влачене, съ гонене, стигнахме селото, току що се зазоряваше. Лавна едно куче, лавна още едно, събудиха се всички кучета въ селото и заляяха и завиха.

Съмна се. Събудиха се и хората и цѣлото село се стече да види вълцитѣ. Децата на купчини на купчини се трупяха и гушеха покрай плета и отдалечъ гледаха вързания вълкъ. Гледаше ги и той настрѣхналъ и съ кръвясали очи...

Ст. Стояновъ.

Първи снѣгъ.

Стихватъ вѣтрове
Низъ простора глухъ.
Сивото небе
Рони нѣженъ пухъ.

Цѣли день снѣжи,
И по клони вредъ
Рохкавъ снѣгъ тежи
Вмѣсто нѣженъ цвѣтъ.

Пухъ или цвѣтя
Рони то — не знамъ,
Цѣлата земя
Побѣлява тамъ.

Отъ прозорецъ пакъ
Гледамъ нанавънъ:
Дрѣме вѣрни Жакъ
И залае въ сънъ.

Близо и далекъ
Ето пада пакъ
Пухъ и бѣлъ и мекъ!
Туй е първи снѣгъ!

А на клонъ самò
Птиченце тжжи,
Плахо гледа то
Какъ снѣжи, снѣжи...

Емануилъ п. Димитровъ.